

4. Metode, ki temeljijo na Petrov-Galerkinovem pristopu

Če matrika A ni hermitska, potem pri Arnoldijevem algoritmu dobimo Hessenbergovo matriko. Ker je potrebno vsak nov bazni vektor podprostora Krilova ortogonalizirati na vse prejšnje, ne moremo dobiti algoritmov s kratko rekurzijo.

Do kratkih rekurzij lahko pridemo, če delamo z biortogonalnimi bazami. To pomeni, da zgradimo biortogonalni bazi za podprostora Krilova $\mathcal{K}_k(A, v_1)$ in $\mathcal{K}_k(A^T, w_1)$, tako da:

- stolpci $V_k = [v_1 \cdots v_k]$ tvorijo bazo za $\mathcal{K}_k(A, v_1)$,
- stolpci $W_k = [w_1 \cdots w_k]$ tvorijo bazo za $\mathcal{K}_k(A^T, w_1)$,
- velja $v_i^T w_j = 0$ za $i \neq j$ (in $v_i^T w_i = 1$).

4.1 Dvostranski Lanczosev algoritem za biortogonalizacijo

izberi vektorja v_1, w_1 , da je $v_1^T w_1 = 1$

$$\beta_0 = \delta_0 = 0, v_0 = w_0 = 0$$

$$j = 1, 2, \dots, k$$

$$\alpha_j = (Av_j, w_j)$$

$$\tilde{v}_{j+1} = Av_j - \alpha_j v_j - \beta_{j-1} v_{j-1}$$

$$\tilde{w}_{j+1} = A^T w_j - \alpha_j w_j - \delta_{j-1} w_{j-1}$$

$$\delta_j = |(\tilde{v}_{j+1}, \tilde{w}_{j+1})|^{1/2}$$

če je $\delta_j = 0$, prekini računanje

$$\beta_j = (\tilde{v}_{j+1}, \tilde{w}_{j+1}) / \delta_j$$

$$v_{j+1} = \tilde{v}_{j+1} / \delta_j$$

$$w_{j+1} = \tilde{w}_{j+1} / \beta_j$$

Dobimo

$$AV_k = V_k T_k + \delta_k v_{k+1} e_k^T,$$

$$A^T W_k = W_k T_k^T + \beta_k w_{k+1} e_k^T,$$

$$W_k^T AV_k = T_k,$$

kjer je

$$T_k = \begin{bmatrix} \alpha_1 & \beta_1 & & & \\ \delta_1 & \alpha_2 & \cdots & & \\ & \cdots & \cdots & & \\ & & & \delta_{k-1} & \\ & & & & \alpha_k \end{bmatrix}.$$

Skalarja β_j in δ_j nista enolično določena, važno je le, da velja $\beta_j \delta_j = \tilde{v}_{j+1}^T \tilde{w}_{j+1}$.

Izrek 1. Če se algoritem ne zalomi do koraka k , potem velja

- $v_i^T w_j = 0$ za $i \neq j$ in $v_i^T w_i = 1$ za $i, j = 1, \dots, k$,
- stolpci $V_k = [v_1 \cdots v_k]$ tvorijo bazo za $\mathcal{K}_k(A, v_1)$,
- stolpci $W_k = [w_1 \cdots w_k]$ tvorijo bazo za $\mathcal{K}_k(A^T, w_1)$.

Bi-Lanczos

izberi vektorja v_1, w_1 , da je $v_1^T w_1 = 1$

$$\beta_0 = \delta_0 = 0, v_0 = w_0 = 0$$

$$j = 1, 2, \dots, k$$

$$\alpha_j = (Av_j, w_j)$$

$$\tilde{v}_{j+1} = Av_j - \alpha_j v_j - \beta_{j-1} v_{j-1}$$

$$\tilde{w}_{j+1} = A^T w_j - \alpha_j w_j - \delta_{j-1} w_{j-1}$$

$$\delta_j = |(\tilde{v}_{j+1}, \tilde{w}_{j+1})|^{1/2}$$

če je $\delta_j = 0$, prekini računanje

$$\beta_j = (\tilde{v}_{j+1}, \tilde{w}_{j+1}) / \delta_j$$

$$v_{j+1} = \tilde{v}_{j+1} / \delta_j$$

$$w_{j+1} = \tilde{w}_{j+1} / \beta_j$$

Metoda se zalomi, če je $\delta_j = 0$. Do tega lahko pride zaradi:

- $\tilde{v}_{j+1} = 0$: Če rešujemo sistem $Ax = b$ in je $v_1 = r_0 = b - Ax_0$ je to **srečni zalom**.
- $\tilde{w}_{j+1} = 0$: Če rešujemo sistem z matriko A^T je to srečni zalom, sicer pa ne pomaga.
- $\tilde{v}_{j+1} \neq 0, \tilde{w}_{j+1} \neq 0$, toda $\tilde{v}_{j+1}^T \tilde{w}_{j+1} = 0$: To je **resni zalom**.

Kaj narediti, če se Bi-Lanczos zalomi

Če se Bi-Lanczos zalomi, imamo več možnosti:

- **Restart:** Takoj ko se zalomi (oziroma ko je numerično δ_j blizu 0), naredimo ponovni zagon. Na ta način sicer nadaljujemo, ampak izgubimo podprostor Krilova in možnost superlinearne konvergence.
- **Look-Ahead:** Pokvarimo tridiagonalno strukturo, tako da uporabimo več vektorjev in pridemo do bločno biortogonalne baze in bločne tridiagonalne matrike T_k . To pomeni, da lahko npr. najdemo par (v_{j+2}, w_{j+2}) , čeprav par (v_{j+1}, w_{j+1}) ne obstaja.

Reševanje sistema preko Bi-Lanczosa [Lanczos (1952)]

Rešujemo linearni sistem $Ax = b$. Začetni približek je x_0 .

Vzamemo $v_1 = r_0/\|r_0\|$, izberemo w_1 in zgradimo biortogonalni bazi V_k in W_k za podprostora Krilova $\mathcal{K}_k(A, v_1)$ in $\mathcal{K}_k(A^T, w_1)$.

Sedaj iščemo $x_k = x_0 + V_k y_k$, da je $W_k^T(b - Ax_k) = 0$, torej

$$W_k^T(b - Ax_0 - AV_k y_k) = 0,$$

od koder sledi $T_k y_k = \|r_0\| e_1$.

$$r_0 = b - Ax_0$$

$$v_1 = r_0/\|r_0\|, \text{ izberi } w_1, \text{ da je } v_1^T w_1 = 1$$

$$\text{Bi-Lanczos}(A, v_1, w_1, k) \implies \begin{aligned} AV_k &= V_k T_k + \delta_k v_{k+1} e_k^T \\ A^T W_k &= W_k T_k^T + \beta_k w_{k+1} e_k^T \end{aligned}$$

$$y_k = T_k^{-1} \|r_0\| e_1$$

$$x_k = x_0 + V_k y_k$$

Za ostanek velja $\|r_k\| = \delta_k |e_k^T y_k| \cdot \|v_{k+1}\|$.

4.2 Bi-CG [Fletcher (1974)]

Na podoben način, kot smo pri s.p.d. matriki iz D-Lanczosa dobili metodo CG, sedaj iz Bi-Lanczosa dobimo metodo bikonjugiranih gradientov (Bi-CG).

Z implicitnim računanjem in uporabo LU razcepa matrike T_k se izognemo temu, da je potrebno shraniti vse vektorje matrik V_k in W_k in pridemo do kratke rekurzije.

$$\begin{aligned}r_0 &= b - Ax_0, \quad p_1 = r_0 \\ \text{izberi } r_0^*, \text{ da je } r_0^T r_0^* &\neq 0, \quad p_1^* = r_0^* \\ j &= 1, 2, \dots, k \\ \alpha_j &= \frac{(r_{j-1}, r_{j-1}^*)}{(Ap_j, p_j^*)} \\ x_j &= x_{j-1} + \alpha_j p_j \\ r_j &= r_{j-1} - \alpha_j Ap_j \\ r_j^* &= r_{j-1}^* - \alpha_j A^T p_j^* \\ \beta_j &= \frac{(r_j, r_j^*)}{(r_{j-1}, r_{j-1}^*)} \\ p_{j+1} &= r_j + \beta_j p_j \\ p_{j+1}^* &= r_j^* + \beta_j p_j^*\end{aligned}$$

Standarni CG za s.p.d. sistem

$$\begin{aligned}r_0 &= b - Ax_0, \quad p_1 = r_0 \\ j &= 1, 2, \dots, k \\ \alpha_j &= \frac{(r_{j-1}, r_{j-1})}{(Ap_j, p_j)} \\ x_j &= x_{j-1} + \alpha_j p_j \\ r_j &= r_{j-1} - \alpha_j Ap_j \\ \beta_j &= \frac{(r_j, r_j)}{(r_{j-1}, r_{j-1})} \\ p_{j+1} &= r_j + \beta_j p_j\end{aligned}$$

Lastnosti Bi-CG

$$r_0 = b - Ax_0, \quad p_1 = r_0$$

$$\text{izberi } r_0^*, \text{ da je } r_0^T r_0^* \neq 0, \quad p_1^* = r_0^*$$

$$j = 1, 2, \dots, k$$

$$\alpha_j = \frac{(r_{j-1}, r_{j-1}^*)}{(Ap_j, p_j^*)}$$

$$x_j = x_{j-1} + \alpha_j p_j$$

$$r_j = r_{j-1} - \alpha_j Ap_j$$

$$r_j^* = r_{j-1}^* - \alpha_j A^T p_j^*$$

$$\beta_j = \frac{(r_j, r_j^*)}{(r_{j-1}, r_{j-1}^*)}$$

$$p_{j+1} = r_j + \beta_j p_j$$

$$p_{j+1}^* = r_j^* + \beta_j p_j^*$$

Metoda Bi-CG se za razliko od CG lahko zalomi. Poleg težav, ki se pojavijo pri Bi-Lanczosu, se lahko zgodi še *sekundarni zalom*, kadar ne obstaja LU razcep matrike T_k .

Izrek 2. Če se metoda Bi-CG ne zalomi, potem vektorji zadoščajo

$$(r_j, r_i^*) = 0, \quad (Ap_j, p_i^*) = 0 \quad \text{za } i \neq j.$$

4.3 QMR [Freund, Nachtigal (1991)]

Podobno, kot je GMRES povezana s FOM, je QMR povezana z BiCG.

Bi-Lanczos vrne $AV_k = V_k T_k + \delta_k v_{k+1} e_k^T = V_{k+1} T_{k+1,k}$. Za razliko od simetrične matrike sedaj stolpci matrike V_{k+1} niso ortonormirani.

Iščemo vektor oblike $x_k = x_0 + V_k y_k$, za katerega bi bila norma ostanka

$$\|r_k\| = \|b - Ax_k\| = \|r_0 - V_k y_k\| = \|V_{k+1}(\|r_0\|e_1 - T_{k+1,k} y_k)\|$$

minimalna. Kljub temu, da stolpci V_{k+1} niso ortonormirani, kot približek vzamemo y_k , ki minimizira *kvazi-ostanek*

$$\| \|r_0\|e_1 - T_{k+1,k} y_k \|.$$

Tako dobimo metodo *minimalnega kvazi-ostanka* (QMR).

Če označimo $\|r_k^Q\| = \min(\| \|r_0\|e_1 - T_{k+1,k} y_k \|)$, potem za ostanek $r_k^{QMR} = b - Ax_k$ velja

$$\|r_k^{QMR}\| \leq \|V_{k+1}\|_F \|r_k^Q\|.$$

Metodo QMR izvedemo tako, da preko Givensovih rotacij delamo QR razcep matrike T_k . Tako spet lahko delamo kratke rekurzije in posodabljammo x_k .

Primerjava QMR z drugimi metodami

Med QMR in BiCG veljajo podobne zveze kot med GMRES in FOM. Označimo

$$\rho_k^Q = \|r_k^Q\|, \quad \rho_k^{QMR} = \|r_k^{QMR}\|, \quad \rho_k^{BiCG} = \|r_k^{BiCG}\| \quad \text{in} \quad \rho_k^{GMRES} = \|r_k^{GMRES}\|.$$

Za kvazi-ostanke po metodi QMR velja $\rho_k^Q = |s_k| \rho_{k-1}^Q$.

Velja $\rho_k^Q = |c_k| \rho_k^{BiCG}$, kjer je c_k koeficient iz zadnje Givensove rotacije.

Dobimo še $\rho_k^{BiCG} = \frac{\rho_k^Q}{\sqrt{1 - \left(\frac{\rho_k^Q}{\rho_{k-1}^Q}\right)^2}}$, od tod pa

$$\frac{1}{(\rho_k^{BiCG})^2} + \frac{1}{(\rho_{k-1}^Q)^2} = \frac{1}{(\rho_k^Q)^2}.$$

Med QMR in GMRES velja ocena

$$\rho_k^Q \leq \kappa_2(V_{k+1}) \rho_k^{GMRES}.$$

Vemo še $\rho_k^{QMR} \leq \|V_{k+1}\|_F \rho_k^Q$.

4.4 Metode brez A^T

Obstajajo številni primeri, ko imamo opravka z nesimetričnimi matrikami in množenje z matriko A^T sploh ni na voljo ali pa ni tako ekonomično kot množenje z matriko A .

Zgled 1. Denimo, da rešujemo nelinearni sistem $F(x) = 0$ z Newtonovo metodo.

V vsakem koraku moramo rešiti sistem z Jacobijevo matriko $JF(x)$. Če to rešujemo preko metod podprostorov Krilova, lahko za poljuben vektor v produkt $JF(x)v$ dobro aproksimiramo z

$$JF(x)v = \frac{F(x + \epsilon v) - F(x)}{\epsilon}$$

za primerno majhen ϵ .

Podobna ekonomična formula za izračun produkta $JF(x)^T w$ ne obstaja.

CGS [Sonneveld (1984)]

Gre za izpeljanko BiCG, kjer ne uporabljamo A^T .

V BiCG za ostanek r_k velja $r_k = \phi_k(A)r_0$, kjer je ϕ_k polinom stopnje k , ki zadošča $\phi_k(0) = 1$. Podobno velja $p_k = \pi_{k-1}(A)r_0$, kjer je π_{k-1} polinom stopnje $k - 1$.

Oba polinoma nastopata tudi pri r_k^* in p_k^* , saj je $r_k^* = \phi_k(A^T)r_0^*$ in $p_k^* = \pi_{k-1}(A^T)r_0^*$.

Pri BiCG računamo $r_j = r_{j-1} - \alpha_j A p_j$ in $p_{j+1} = r_j + \beta_j p_j$, kjer za skalarja velja

$$\alpha_j = \frac{(r_{j-1}, r_{j-1}^*)}{(A p_j, p_j^*)} \quad \text{in} \quad \beta_j = \frac{(r_j, r_j^*)}{(r_{j-1}, r_{j-1}^*)}.$$

Dobimo

$$\alpha_j = \frac{(r_{j-1}, r_{j-1}^*)}{(A p_j, p_j^*)} = \frac{(\phi_j(A)r_0, \phi_j(A^T)r_0^*)}{(A \pi_{j-1}(A)r_0, \pi_{j-1}(A^T)r_0^*)} = \frac{(\phi_j^2(A)r_0, r_0^*)}{(A \pi_{j-1}^2(A)r_0, r_0^*)}.$$

$$\beta_j = \frac{(r_j, r_j^*)}{(r_{j-1}, r_{j-1}^*)} = \frac{(\phi_j(A)r_0, \phi_j(A^T)r_0^*)}{(\phi_{j-1}(A)r_0, \phi_{j-1}(A^T)r_0^*)} = \frac{(\phi_j^2(A)r_0, r_0^*)}{(\phi_{j-1}^2(A)r_0, r_0^*)}.$$

Če izpeljemo rekurzivne zveze za vektorje $\phi_j^2(A)r_0$ in $\pi_{j-1}^2(A)r_0$, potem matrike A^T ne potrebujemo.

CGS

Če definiramo $r_j = \phi_j^2(A)r_0$, $p_j = \pi_{j-1}^2(A)r_0$, $q_j = \phi_j(A)\pi_{j-1}(A)r_0$ in pomožni vektor $u_j = r_{j-1} + \beta_{j-1}q_{j-1}$, lahko izpeljemo rekurzivne zveze

$$\begin{aligned}r_j &= r_{j-1} - \alpha_j A(u_j + q_j) \\p_j &= u_j + \beta_{j-1}(q_{j-1} + \beta_{j-1}p_{j-1}) \\q_j &= u_j - \alpha_j Ap_j.\end{aligned}$$

Tako pridemo do metode *kvadriranih konjugiranih gradientov* (CGS)

$$r_0 = b - Ax_0, \quad u_1 = p_1 = r_0$$

izberi r_0^* , da je $r_0^T r_0^* \neq 0$

$$j = 1, 2, \dots, k$$

$$\alpha_j = \frac{(r_{j-1}, r_0^*)}{(Ap_j, r_0^*)}$$

$$q_j = u_j - \alpha_j Ap_j$$

$$x_j = x_{j-1} + \alpha_j(u_j + q_j)$$

$$r_j = r_{j-1} - \alpha_j A(u_j + q_j)$$

$$\beta_j = \frac{(r_j, r_0^*)}{(r_{j-1}, r_0^*)}$$

$$u_{j+1} = r_j + \beta_j q_j$$

$$p_{j+1} = u_{j+1} + \beta_j(q_j + \beta_j p_j)$$